

Krisztus Király vasárnapja

Lk 23,35–43

„Ez a zsidók királya”

Kevesen gondolnak arra, hogy Jézus szenvedéstörténetében elhangzott szavak az utókor értékelésében más színben tűnnek fel, mint ahogyan az eredeti történetben mondani vagy írni szándékolták azt. Jézus keresztre feszítésének két indoka van. Az egyiket a Jézus elleni vallási vád képviseli, amelyet a főpap fogalmaz meg az állítólagos nagytanács ülésén. Jézus Messiássá tette magát, ezért a vallási törvények szerint megkövezhető. A nagytanács azonban ezt az ítéletet nem tudta végrehajtani, mert nem volt hozzá joga. Ezt ugyan lehetett volna kezdeményezni akkor, amikor Jézus a templomban tanított. Ha a tömeg ekkor spontán felfordulás keretében meglincseli és ebbe Jézus belehal, az nem minősül gyilkosságnak a zsidó törvények szerint, hanem nép ítéletnek olyan hamis próféta ellen, aki vallási tévedésbe vitte a népet. Mivel Jézus vádja a templomi kereskedelem ellen a népben felháborodás helyett szimpátiát váltott ki, ezért más megoldáshoz kellett a főpapnak fordulni, akit személyesen is érintett az, hogy megzavarták az árusok és a pénzváltók munkáját. A pénzváltók ugyanis korábban a templomon kívül üzleteltek, de Kajafás a nagyobb jövedelem érdekében áthelyeztette őket a templomudvarba. Ez sok vallásos embernek nem tetszett. A nagytanács ítélete a zsidó jog szerint szabálytalan volt. Halálos ítéletet nem hozhattak éjszaka, hanem csak nappal, és tilos volt végrehajtani 24 órán belül. Egyébként is kétséges, hogy a 72 tagból álló nagytanácsot éjszaka össze lehetett volna hívni. Így a Jézus ellen hozott vallási vád és halálos ítélet több sebből vérzik a zsidó jog szerint is.

De még ha a szabályos halálos ítéletet is csak a helytartó engedélyével hajthatták végre, mert övé volt a pallos jog. A vallási vádra érzéketlen Pilátus, mivel nem kedvelte a zsidó eljárókat valószínűleg elutasította volna az ilyen alapon kért halálos ítélethez az engedélyt. Ezért Pilátus előtt Jézust politikailag vádolják, hogy Róma ellenes lázadást szít és népi királlyá akarja magát kikiáltani. Ezt az átlátszó hazugságot még Pilátus is felfedezi, és nem akarja hozzájárulását adni Jézus keresztre feszítéséhez. De a rendet helyre kellett állítani, ezért Jézus vádlói úgy vélték, hogy jobb, ha egy

ember hal meg a népért. Pilátus szerint jobb ha egy ember hal meg a zavargás lecsillapítására, mint sokan a zarándokok közötti megfélemlítő akcióban, ami újabb zavargásokhoz vezethetett volna.

Noha nincs meggyőződve arról, hogy igaz a Jézus ellen felhozott politikai vád, mégis szentesíti a kivégzést, hogy lecsillapítsa a zavargást. De még utolsó fricskának a kivégzés alapjául szolgáló vádat felírta a keresztre: „Jézus a zsidók királya.” Csakhogy abban a szituációban a zsidók azonnal felfedezik, hogy rajtuk gúnyolódik Pilátus, amikor a politikai reményeiket jelző felségcímet egy kivégzett zsidó feje fölé akasztja. Tehát ez a felirat Pilátus szándéka szerint gúnyirat. A zsidó vezetők felfedezik, hogy ez egy furcsa kinevezés, amit lelkileg és politikailag is lehet érteni. Akkor pedig azt jelenti, hogy ők, akik a vallási és politikai függetlenségről álmodtak, hagyták ezt a címet meggyalázni. Ezért interveniálnak, hogy változtassa meg Pilátus a vádirat és felirat szövegét. Úgy, hogy világossá legyen, ezt csak Jézus mondta magáról. Mivel ez esetben a szégyen csak őrá vonatkozik. Pilátus ezt a változtatást nem engedélyezi. A keresztény olvasó viszont spirituális szempontból tekint erre a feliratra, mely Jézust szenvedésében királyi magasságba emeli. Számukra és a későbbi római keresztényeknek is megtisztelő cím, Jézus a zsidók királya, sőt a világ és az emberiség királya, aki értünk áldozta életét. Az emberi ravaszság és kegyetlenség akaratan kívül olyan címet adományozott Jézusnak, amely őt valóban megillette. Így lett a szégyen fája királyi zászló, így vált a keresztfa titka tűndöklő jellé minden keresztény és minden jóakarátú ember számára.

A jobb lator imája

Áldalak téged, Üdvözítőm, aki keresztthaláloed és feltámadásod által megmentettél minket. Köszönöm, hogy megbocsátasz nekem, mikor meggondolatlanul keresztre szögezek. Dicsőség neked, mert a keresztet az élet jelévé tetted, még ha sokan ellene mondanak is. Hálát adok neked, hogy megmutattad nekünk a kereszt trónján az Atyát szeretetének leplezetlen dicsőségében! Amen.